

Den næste sag på dagsordenen var:

16) Forespørgsel nr. F 44:

Forespørgsel til ministeren for udviklingsbistand:

»Hvad kan regeringen oplyse om Danmarks politik med henblik på at skabe en bæredygtig udvikling for de fattigste udviklingslande (LDC'ere), herunder forhandlingslinjen frem til LDC-konferencen i maj 2001?«

Af Jørn Jespersen (SF), Margrete Auken (SF) og Jes Lunde (SF).

(Forespørgslen anmeldt 22/2 2001. Fremme af forespørgslen vedtaget 1/3 2001).

Begrundelse

Jørn Jespersen (SF):

Anledningen til denne her forespørgsel er, at der i maj måned i Bruxelles med EU som vært skal være en konference om de mindst udviklede lande og deres situation i et forsøg på at gøre noget for at bekæmpe fattigdom, som er et meget stort problem for mange millioner, man kan næsten sige milliarder af mennesker.

Det er den tredje konference. Der har været en i 1981, der har været en i 1990, og når man ser tilbage på, hvad de rent faktisk har medført af konkret indsats for at hjælpe verdens fattige mennesker og lande, må man desværre konstatere, at effekten har været meget beskednen for at sige det mildt.

Man har vedtaget en masse tekster med flotte formuleringer, med løfter, men de sørgelige kendsgerninger er, at der intet er sket for at gøre en indsats for at hjælpe fattige mennesker og lande i denne verden.

Selvfølgelig skal vi konstatere, at nogle lande har været i stand til at bringe sig ud af fattigdom, skabe bæredygtig udvikling eller i hvert fald er på vej til at gøre det med bedre sundhed, bedre uddannelse, flere materielle goder, mad, drikkevand osv.

Men den sørgelige kendsgerning er, at ifølge forskellige FN-opgørelser er i hvert fald mindst 1,3 milliarder mennesker fattige i absolut forstand. Mere end 1,3 milliarder mennesker lever for under 1 dollar om dagen, mangler adgang til rent, sikkert drikkevand, mangler mad, går sultne i seng eller dør af underernæring, lider af sygdomme, som skyldes deres levevilkår, har ikke til dagen og vejen.

Derfor er det helt afgørende, at de rige lande nu langt om længe lever op til egne løfter og til

anstændighed og begynder at gøre noget seriøst, effektivt og forpligtende for at hjælpe verdens fattige mennesker og lande.

Der er fire hovedindsatsområder, som det er vigtigt at prioritere, som Danmark virkelig må lægge sig i selen for at få gjort en indsats for, at Danmark og EU spiller kraftigt og forpligtende ud med på konferencen om de mindst udviklede lande i Bruxelles i maj.

Det handler for det første om de fattige landes gældssituation. Sagen er den, at utrolig mange lande har en fuldstændig umulig gæld. De er låst fast og kan ikke komme videre, fordi deres penge bruges til at betale af på lån, som de rige lande har givet dem.

Vi har ikke givet dem lånene, fordi vi ville hjælpe dem. Vi har langt hen ad vejen givet lånene som led i den kolde krig for at holde dem på vores side, vi har givet dem til diktatorer, til korrupte regimer, og i dag er det så i langt de fleste tilfælde demokratiske lande, hvor befolkningen hænger på den gæld, de har stiftet. Vi må have gjort noget ved gældssituationen.

Det andet punkt er ulandsbistanden. På Rio-topmødet i 1992 lovede de rige lande at give 0,7 pct. af deres bruttonationalprodukt. Siden da er det faldet, og i dag er USA's bistand nede på 0,08 pct., altså 1/10 af løftet.

Vi må give de fattige lande adgang til vores markeder, så de får en mulighed for at handle med os og tjene penge og opbygge økonomier, der skal skabe en udvikling og bekæmpe fattigdom. Og endelig bliver vi nødt til at se på TRIPS-aftalen om de intellektuelle rettigheder og patenter, som er en spændetroje for de mange fattige lande, der prøver at få en produktion og en fattigdomsbekæmpelse i gang. Så der er nok at gøre.

Danmark har en stor forpligtelse, og jeg håber, at vi i dag kan få en debat, som giver et solidt, kraftigt, effektivt, forpligtende indspark fra dansk side på konferencen i maj, og at vi kan få EU i en førertrøje, med henblik på at indgå en alliance med de fattige lande.

Besvarelse

Ministeren for udviklingsbistand (Anita Bay Bundegaard):

Jeg vil gerne starte med at sige tak for forespørgslen, som jo giver mig lejlighed til at fortælle om den danske prioritering op til mødet i Bruxelles om de mindst udviklede lande, som